

po njegovih potovanjih in popisuje zlasti njegovo delo za ubogi irski narod. Obeta nam nadaljevanje o zadnji dōbi Burke-ovega delovanja in oceno njegove zgovornosti.

Juri baron Vega, slovenski junak in učenjak. Življenjepis. Ob stopetdesetletnici njegovega rojstva spisal profesor Makso Pirnat v Idriji. Ponatis iz koledarja družbe sv. Mohorja za l. 1905. Izdala in založila družba sv. Mohorja v Celovcu. Celovec 1906. Mala 8°, 51 strani, Cena 30 vin. — „Dom in Svet“ je prinesel l. 1904. v 3. št. sestavek „Ob 150 letnici Vegovega rojstva“, v katerem je pregledno razloženo, kdo se je v teku stoletja zanimal za Vega in kdo je kaj pisal o njem. Ondi naštetim publikacijam je treba dodati še prof. Maksa Pirnata spis, ki smo ga zgoraj zaznamovali s polnim naslovom. Ker čujemo, da se bo letos odkril v Moravčah Vegov spomenik, se nam zdi umestno, da opozorimo slovensko občinstvo na to poljudno in gladko pisano knjižico, ki ima namen, posebno pri mladini zbujati zanimanje za velikega našega rojaka in za njegove vrline. „Kar je Vega dosegel, vse to je dosegel le s svojo jekleno, neutrudljivo pridnostjo“.

P.

Grand hôtel Union v Ljubljani je naslov jako lični knjižici, ki je izšla v slovenskem, nemškem in francoskem jeziku. Njen namen je reklama za tujski promet v Kranjski deželi. Izborne slike nam ne kažejo le krasnih, z vsem modernim komfortom opremljenih prostorov hotela „Union“, na katerega je lahko Ljubljana po pravici ponosna, ker mu daleč naokoli ni enakega, ampak tudi slike Ljubljane, Postojnske jame, Bleda, gradu Predjama, Bohinjskega jezera, Vintgarja, Triglava, Peričnika i. t. d. s primernim popisom. Želimo, da se knjižica razširi zlasti med potniki.

Vojska na Daljnem Vzhodu. Uredil dr. Evgen Lampe. V Ljubljani, 1906. Založba „Dom in Sveta“. Tisk „Katol. Tiskarne“. Str. 374. — To delo, ki je pričelo izhajati že

početkom rusko-japonske vojske, je dokončano s 24. polo, ki je nedavno izšla. Seveda izpčetka ni nihče mislil na to, da se bo vojska za Ruse tako žalostno končala, in iz splošnega zanimanja za vojne dogodke je izšel sklep, da se začenja izdajati to delo. Urednik je rabil, kakor se vidi najboljše vire, zlasti poživljajo opis vojnih dogodkov mnogoštevilni dopisi ruskih vojakov z bojišča, ki jih je nabral iz ruskih dnevnikov. K sklepu opozarjamo na kratko, a temeljito razpravo o početkih in vzrokih ruske revolucije. Knjiga je jako bogato ilustrirana in ima trajno vrednost. Saj je pa tudi doslej edina te vrste v našem slovstvu.

F. D.

Žurnal ministerstva narodnago prosvěšćenija (Maj 1906. Novaja serija. Čast III.) prinaša izpod peresa prof. Zabolotskega, ki nam je znan izza odkritja Prešernovega spomenika v Ljubljani, kratko oceno Vesel-Aškerčeve „Ruske antologije“. Po mnenju Zabolotskega se odlikuje slovenska antologija pred drugimi inozemskimi, ruskimi antologijami s svojo bogato in vsestransko vsebino in po dobrih prevodih, med katerimi se odlikujejo posebno prevodi Aškerčevi. Interesantna je ocena Zabolotskega tem bolj, ker podaja tudi kratke literarne črtice o prevodih glavnih prevajateljev Vesela in Aškerca in dobro označuje posebno duh in nazore Aškerčeve. Nazadnje priporoča za bodoče ruske antologije in zbirke pesmi, ki so popolnejše in bogatejše kakor ona zbirka, ki jo je uporabljal Aškerc in drugi; zato pogrešamo v naši „Ruski antologiji“ imena in pesmi nekaterih boljših ruskih pesnikov, ki bi jih pričakovali. Pod naslovom „O nekotoryh novyh izdanijah Slovinskoj Maticy“ opozarja N. Petrovskij učene Ruse na knjige „Matice Slovenske“ in na „Časopis za zgodovino in narodopis“. Pohvalno omenja zlasti Ilešičevo obelodanjenje Murščevih pisem in opozarja na nekatere nedostatke v Simoničevi „Slovenski bibliografiji“, ki jih je poudarjal že v istem „Žurnalu“ 1906. I. št. pod naslovom „Slovenica“.

I. M.

